

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.62/2023/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. július 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. december 6. napján kihirdetett 214.B.406/2021/46. számú ítéletét Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Az I.r. vádlott cselekményét emberölés bűntette [Btk. 160. § (1) bekezdése] kísérletének minősíti.

Az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát – a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés egyidejű mellőzésével – 3 (három) évre súlyosítja és az I.r. vádlottat 3 (három) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítéli.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára és a beszámításra vonatkozó rendelkezésből a végrehajtás elrendelése esetére történő utalást mellőzi.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az I.r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 7800 (hétézer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. december 6. napján kelt 214.B.406/2021/46. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés 1. fordulata] miatt két év – börtön fokozatú, négy évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre, Terhelt2 II.r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt egy év – börtön fokozatú, két évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre ítélte. A végrehajtás elrendelése esetére mindkét vádlott vonatkozásában rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, míg az I.r. vádlottat érintően az általa előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség – részben a vádlottak, részben az állam általi – viseléséről.

[2] Az ítélet I.r. vádlottat érintő része ellen az ügyész a minősítés megváltoztatása és a büntetés súlyosítása, az I.r. vádlott és védője enyhítés érdekében fellebbezett. Az ítélet a II.r. vádlott vonatkozásában a kihirdetésével jogerőre emelkedett.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2023. február 20-án kelt BF.67/2023/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] Rögzítette, hogy az elsőfokú ítélet felülbírálata a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű, melyek elbírálása végett a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés kitűzése indokolt, amelyen az ügyész részt vesz.

[5] Álláspontja szerint a törvényszék az eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének az I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában az ügy jellegzetességeit, a vádlotti védekezéseket figyelembe véve eleget tett, a történetknél jelenlévő, illetőleg az eseményeket észlelő tanúkat, az igazságügyi orvos-szakértőt meghallgatta.

[6] Utalt arra, hogy tanú8 korábbi III.r. vádlott bűnösségét az előkészítő ülésen beismerte, azt a törvényszék elfogadta, s vele összefüggésben elkülönítetten ítéletet hozott, mely elsőfokon jogerőre emelkedett.

[7] A III.r. vádlott cselekvőségét ily módon már nem tartalmazó tényállás az ügyészi álláspont szerint megalapozott.

[8] Kiemelte, hogy a törvényszék az indokolási kötelezettségének eleget téve számot adott arról, hogy tényállását milyen bizonyítékokra alapította, és a tényállásból okszerűen vont következtetést az I.r. vádlott bűnösségére, cselekményét azonban tévesen minősítette, bár jogi indoklásában kitért azon szempontokra, melyek irányadóak az életveszélyt okozó testi sértés büntette és az emberölés büntettének kísérlete elhatárolása során.

[9] Hangsúlyozta, hogy az irányadó tényállás szerint az I.r. vádlott egyre durvábban bántalmazta Terhelt2t, a talajra kerülését követően is öt több alkalommal megrúgva majd a fejét – mely életfontosságú szervet tartalmaz – nagy erővel megtaposta, s neki életveszélyes sérülést okozott. A sérülés beavatkozás hiányában a II.r. vádlott halálához vezetett volna, ennek esélye az orvosi dokumentációval alátámasztva 90-100 %-os volt. Utalt itt a 46. számú tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldal első bekezdésére is.

[10] Hangsúlyozta továbbá, hogy az I.r. vádlottnak az elkövetés során tett kijelentése adekvát volt a cselekvésével, és a körülményekre tekintettel a tudatában fel kellett merülnie annak, hogy Terhelt2 esetlegesen meghalhat, mint ahogy az a történeteket figyelemmel kíséző egyes személyekben – így például tanú2 tanúban – is felmerült.

[11] Kitért arra, hogy a földön fekvő sértett megtámasztott fejére történő, nagy erejű rátaposás során az I.r. vádlottnak bizonyosan számolnia kellett azzal, hogy cselekményével a sértett halálát is eredményezheti. E körben kiemelte még, hogy a „most megdöglesz” kifejezés a fejre taposás előtt nyomatékkaal erősíti az I.r. vádlott tudattartalmát a sértett halálát illetően.

[12] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket álláspontja szerint az elsőfokú bíróság hiányosan vette számba, további súlyosító körülmény az I.r. vádlottnak a tettelegességet kezdeményező szerepe, mivel a pohár visszaadásával kapcsolatos konfliktushoz neki nem volt köze, e mellett súlyosít a garázda, másokat megbotránkoztató elkövetési mód.

[13] Az ítélet járulékos rendelkezései az ügyészi álláspont szerint törvényesek.

[14] Összességében indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában a minősítést érintően és a büntetést kiszabó részében a Be. 606. § (1) bekezdés alapján változtassa meg, az I.r. vádlott bűnösségét emberölés büntetnének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés] mondja ki, és alkalmazzon vele szemben súlyosabb büntetést, végrehajtandó, a törvényi minimumot elérő szabadságvesztést és közügyektől eltiltást a próbaidőre vonatkozó rendelkezés mellőzésével, egyebekben hagyja azt helyben.

[15] Terhelt1 I.r. vádlott a fellebbezésének 2023. július 5-én kelt írásbeli indokolásában – azt fenntartva – hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés törvénysértően súlyos, mert a törvényszék nem vette kellő súllyal figyelembe az enyhítő körülményeket. Erre tekintettel a szabadságvesztés büntetés és a próbaidő mérséklését indítványozta.

[16] Az ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta el, mert az I.r. vádlott terhére bejelentett fellebbezés tartalmára tekintettel az ügy tanácsülésen nem volt elintézhető, és tárgyalás tartása nem volt szükséges.

[17] Ezen az ügyész az átiratban foglaltakat fenntartva, azt azzal egészítette ki, hogy a BH271.1978 számú bírósági határozat már rögzítette azt a bírói gyakorlatot, mely szerint a megtámasztott, szilárd talajon lévő fej megtaposása az emberölés büntettének kísérlete megállapítására alkalmas.

[18] A védő a beadványában foglaltakat fenntartotta.

[19] terhelt1 I.r. vádlott akként nyilatkozott, hogy személyi körülményeiben nem történt változás, egyebeket előadni és az utolsó szó jogával élni nem kívánt.

[20] Az ügyészi fellebbezés alapos, az I.r. vádlott és védője fellebbezése nem alapos.

[21] Az ítéltábla megállapította, hogy az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 590. § (8) bekezdésére – Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában teljeskörű.

[22] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította azt is, hogy a törvényszék az eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a) - f) pontja], sem olyan relatív eljárási szabálysértést [Be. 609. § (1) és (2) bekezdése], amely az ítélet érdemi felülbírálatát kizárná és a Be. 567. § (1) és (2) bekezdése szerinti okból az eljárás megszüntetésének sincs helye.

[23] Az ítélet indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés a) pontja alapján tartalmazza a vádra történő utalást, kellő részletességgel ismerteti a vádmódosításokra vonatkozó adatokat és az I.r. vádlottat érintően az elsőfokú bíróság által feltárt személyi körülményeket is, mely utóbbiak csak annyiban szorulnak helyesbítésre, hogy – lévén ezek a bíróság megállapításai – azok alapját e helyütt nem szükséges feltüntetni. Ennek okán az ítéltábla az [5] bekezdés negyedik mondatából az „Állítása szerint” szövegrészt mellőzi és az azt követő szó kezdőbetűjét nagy betűre változtatja. Ezen túlmenően az [5] bekezdést – az indokolás [31] bekezdésében e körben írtak átemelésével – kiegészíti azzal az 5-9. mondattal, hogy: „Sem a cselekmény elkövetésekor, sem a 2019-ben lefolytatott szakértői vizsgálatokor nem szenvedett olyan kóros elmeállapotban, amely kizárta vagy korlátozta volna azt, hogy cselekménye társadalomra való veszélyességét felismerje, illetve, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen. Érzelmi-indulati élete éretlenséget mutató, értelmi képessége átlagosnál magasabb szintű. Érzelmileg rezonabilis, de narcisztikus jegyeket is hordozó személy, viszonyulásai ezért hűvösek. Indulatkezelése labilis, önkontroll és acting out készség egyaránt jellemzi. Feszültség esetén éretlen, indulat vezérelt megoldások, azonnali

robbanékony, inadekvát feszültség elvezetések, indulatos jellegű cselekményekre is hajlamos lehet.”

[24] A másodfokú bíróság a felülbírálat során észlelte, hogy az elsőfokú ítélet – a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontjában írt okból – részben megalapozatlan, az elsőfokú bíróság az iratokban szereplő tény rögzítése helyett az abból – egyébként saját későbbi jogi indokolásával ellentétesen – levont, a jogi indokolás körébe tartozó következtetését tartalmazza.

[25] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást – a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján – a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján ezért helyesbíti azzal, hogy a [18] bekezdés utolsó két tagmondata helyére a: „miközben – pontosabban meg nem állapítható szövegkörnyezetben – a »megdöglesz« kifejezést használta vele szemben” szövegrészt illeszti.

[26] A tényállás a fenti helyesbítést követően mindenben megalapozott, a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól mentes, így a Be. 591. § (1) bekezdés 1. fordulata alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

[27] A törvényszék az ügy megítélése szempontjából lényeges valamennyi bizonyítékot megvizsgálta és azokat a Be. 167. §-ában foglaltaknak megfelelően okszerűen, a logika törvényei szerint értékelte.

[28] A bizonyítékok értékelésével indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett. Az indokolás logikai hibáktól mentes, az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységével, és az annak során tett megállapításával az ítéltábla egyetértett.

[29] Részletes és logikus indokát adta a törvényszék annak, hogy mely bizonyítékok alapján állapította meg azt, hogy milyen tényleges elkövetési magatartást fejtett ki az I.r. vádlott a II.r. vádlott bántalmazása során, és megfelelően indokolta a II.r. vádlottnak a legsúlyosabb sérülés elszenvedésekor elfoglalt testhelyzetét. Okkal helyezkedett arra az álláspontra is, hogy az I.r. vádlott rugó mozdulatai kapcsán kizárólag a tanúvallomások és az orvosszakértői vélemény összevetésével lehetett megalapozottan állást foglalni, és előbbiekkal összefüggésben helyes volt az az álláspontja is, hogy – a korábbi III.r. vádlott mellett – a kívülálló, alkoholtól nem befolyásolt tanúk cselekmény időpontjához közeli, nyomozati vallomását vette az összevetés alapjául.

[30] Egyetértett az ítéltábla azzal az elsőbírói állásponttal is, mely szerint az életveszélyes sérülés keletkezési módjára nézve két lehetőséget (ütődés és taposás) egyaránt

felvető orvosszakértő véleményéből a tanúvallomások alapján az utóbbit fogadta el és tette a tényállás részévé.

[31] A másodfokú bíróság mindössze az I.r. vádlott kijelentéseivel kapcsolatos ítéleti ténymegállapítást tartotta szükségesnek helyesbíteni az alábbi okból. Az ítéletnek a bizonyítékok ismertetését tartalmazó része iratszerűen tartalmazza, hogy az I.r. vádlott részéről a sértett irányába valamilyen, a tanúk által egyértelműen utóbb már nem rekonstruált mondatszerkezetben elhangzott a „megdöglesz” kifejezés.

[32] Ennek kapcsán megjegyzendő az is, hogy az „arra utaló kijelentéseket tett, miszerint a halálát kívánja” megállapítás eleve nem volt helyes, mert nem a tényeket rögzíti, hanem azokat minősíti, ennél fogva sokkal inkább a jogi minősítés körébe tartozhat. Emellett is megállapítható, hogy konkrétabban egyedül tanú2 vallott a nyomozás során az érintett kifejezés használatáról, de már akkor is azzal a megjegyzéssel, hogy a tanú a pontosan elhangzott szövegre nem, csak annak tartalmára emlékezett, míg a tárgyaláson (46. számú jegyzőkönyv 8. oldal 1. bekezdése) már nem csupán az I.r. vádlottról, de több jelenléről állította, hogy: „nemhogy nem segítettek neki, hanem ilyet kiabáltak, hogy »dögölj meg«”.

[33] Végül pedig, önmagában e kifejezés használata nyilvánvalóan nem azonosítható az élet kioltására irányuló egyenes elkövetői szándékkal, annak mikénti értékelésére az összes körülmény egybevetése útján kell sort keríteni.

[34] Az I.r. vádlott bűnösségére vont következtetés az irányadó tényállásból okszerű, cselekményének minősítése ellenben téves. E tekintetben az ítéltábla az ügyési álláspontot osztotta.

[35] Elsődlegesen azonban a cselekmény elkövetési ideje óta bekövetkezett jogszabályváltozásra figyelemmel állást kellett foglalnia abban, hogy a vádlotti cselekményt az elkövetéskor vagy a jelenleg hatályos büntető törvény alapján kell-e elbírálnia. A Btk. 2. § (1) bekezdése e tekintetben akként rendelkezik, hogy bűncselekményt – a törvényben foglalt kivételekkel – az elkövetése idején hatályban lévő büntető törvény szerint kell elbírálni, míg a (2) bekezdése azt írja elő, hogy amennyiben a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni. A jelenleg hatályos Btk. az ügyben nem eredményezne az I.r. vádlottra nézve kedvezőbb elbírálást, ezért az ítéltábla az elkövetéskor hatályos büntető törvényt alkalmazta.

[36] Ahogyan azt a tényállás is tartalmazza, az I.r. vádlott a magatartásával a II.r. vádlottnak közvetlen életveszélyes sérülést okozott, melynek következtében sürgős orvosi beavatkozás nélkül beállt volna a II.r. vádlott halála. Ennélfogva a bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy az I.r. vádlott cselekménye a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntetnének a Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti kísérletét vagy a Btk. 164. § (1) bekezdésébe

ütköző és a (8) bekezdés 1. fordulata szerint minősülő – életveszélyt okozó – testi sértés bűntettének befejezett alakzatát valósította-e meg.

[37] A vád szerinti, kísérleti szakban maradt – szándékos – emberölés bűntettét meg lehet valósítani a Btk. 7. §-ának 1. és 2. fordulataiban írt egyenes és eshetőleges szándékkal egyaránt, azaz elkövetheti a bűncselekményt az is, aki magatartásának következményeit, a sértett halálát kívánja, vagy magatartásának ezt eredményező következményébe belenyugszik.

[38] Annak megállapításához, hogy a vádlott cselekménye az emberölés bűntette kísérletének megállapítására alkalmas-e, a Kúria – elsőfokú bíróság által is hivatkozott – 3/2013. számú BJE határozata nyújt eligazítást a jogalkalmazó számára, amely kimondja, hogy az emberölés és az élet és testi épség elleni bűncselekmények elhatárolása az elkövetőnek a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartalma alapján történhet. Az elkövetés időpontjában fennálló tudati állapot megállapításánál, illetve annak megítélésénél, hogy az elkövető szándéka ölésre vagy bántalmazásra, illetőleg egészségsértésre irányult-e, a külvilágban megnyilvánult és így megismerhető tényekből kell visszakövetkeztetni. Ezek között tárgyi (objektív) és alanyi (szubjektív) tényezők is helyet kapnak.

[39] A tárgyi tényezők körében többek között a cselekmény elkövetéséhez használt eszközt, az elkövetés körülményeit, így az annál tanúsított erő kifejtést, annak mértékét, folyamatosságát, elhúzódó jellegét, a sérülések helyét és jellegét, az elkövető kijelentéseit, valamint a cselekmény elkövetése utáni magatartását, míg az alanyi tényezők körében az elkövető személyi tulajdonságait és a cselekményt kiváltó indító okot is vizsgálni kell.

[40] Adott esetben az I.r. vádlott a cselekményét eszköz nélkül valósította meg, azonban az elkövetés módja, a sértett alulról megtámasztott fejének cipővel – még ha gumitalpú cipővel is – való megtaposása együttesen értékelve azzal, hogy bántalmazás ezen része az agyat, mint köztudomásúan létfontosságú szervet is támadta, továbbá az erő kifejtés nagyságával, azt támasztja alá, hogy az I.r. vádlott, ha a sértett halálát kifejezetten nem is kívánta, abba belenyugodva cselekedett. Ezt igazolja az is, hogy a bántalmazás intenzitását az I.r. vádlott annak ideje alatt indulatból fokozta, majd miután felhagyott a bántalmazással és látta a sértett rossz fizikai állapotát, őt ellátatlanul, segítség hívása nélkül magára hagyta.

[41] Az I.r. vádlott részéről elhangzott „megdöglesz” (vagy ehhez hasonló) kifejezést a vallomásokból megállapíthatóan a cselekménysorozat okozta indulat hevében olyan személyek is kiabálták, akik egyébként a sértett bántalmazásában nem vettek részt, így ez nem elsősorban a jelenlévők II.r. vádlottal kapcsolatos konkrét szándékának, hanem haragjának és indulatainak kifejezője volt.

[42] Az I.r. és a II.r. vádlott korábban nem ismerte egymást, csak a cselekményt megelőző – valójában az I.r. vádlottat nem is érintő – konfliktus alakított ki köztük egy olyan pszichés viszonyt, amiből végül a II.r. vádlottra nézve súlyos sérüléssel járó verekedés keletkezett.

[43] Az I.r. vádlott önhibából eredő ittas állapotát és személyiségének a pszichológus szakértő által feltárt jellemzőit, különösen indulatvezéreltségét és éretlen, indulatvezérelt feszültségkezelését összevetve a tárgyi tényezők körében tett megállapításokkal, szintén az a következtetés vonható le kétséget kizáró bizonyossággal, hogy a II.r. vádlott halálát nem kívánta ugyan, de annak bántalmazása csúcspontján, a fejének nagy erővel történő egyszeri megtaposása idején abba belenyugodva cselekedett. Szemben az elsőfokú bíróság ítélete [87] bekezdésében írtakkal, az önhibából eredő ittas állapot és a beszámítási képességet nem befolyásoló személyiség szerkezet a terhelt felelősségét az általa megvalósított cselekményért nem csökkenti: a rendszeres alkoholfogyasztó I.r. vádlott javára nem értékelhető az, hogy ittassága vagy lobbanékonyága miatt még közömbösen is viseltetett áldozata további sorsa iránt.

[44] Az elsőfokon eljáró ügyész minősítést érintő érvelésével az ítéltábla a fentiek szerint egyetértett, azt mindössze abban a részében tartotta tévesnek, amikor a Fővárosi Főügyészség képviselője az igazságügyi orvosszakértő azon megállapítására hivatkozott, mely szerint a laikusnak is tudnia kell, hogy amennyiben ilyen jellegű testi sértést követ el, akkor reálisan számolnia lehet és kell a sértett halálával is. A terhelti tudattartalom eldöntése ugyanis nem a sértetti sérülésről szakvéleményt adó igazságügyi orvosszakértő kompetenciája, így arra vonatkozó érvként e szakértő véleményére hivatkozni nem lehet. E mellett laikus és laikus értelmi képességei között nyilvánvalóan különbségek lehetnek. Adott ügyben azonban a II.r. vádlott intellektusára vonatkozó igazságügyi elmeorvos- és pszichológus szakvélemény szerint nem zárja ki semmi, hogy a vádlott a fenti felismeréshez szükséges értelmi képességekkel rendelkezett, így e megállapítás alapja az I.r. vádlott közvetlen bírósági kihallgatásából eredő tapasztalat és a rá vonatkozó szakvélemény, nem a II.r. vádlottat – mint sértettet – vizsgáló orvosszakértő magánvéleménye.

[45] Az I.r. vádlott tényállásban írt cselekménye a fentiek okán a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a szerint minősülő emberölés büntette Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti kísérlete megállapítására alkalmas, melyet Terhelt1 a Btk. 7. § 2. fordulata szerinti eshetőlegesen szándékkal valósított meg.

[46] Az emberölés büntette fenti alapesetének törvényi büntetési tétele 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztés büntetés. A Btk. 10. § (2) bekezdése alapján a kísérletre a befejezett bűncselekmény büntetési tételét kell alkalmazni.

[47] Az elsőfokú bíróság helytállóan hívta fel ítéletében a büntetés kiszabásával kapcsolatban irányadó törvényi rendelkezéseket, így azokat a megváltozott minősítéshez

tartozó büntetési tételkeretre tekintettel csak annyiban szükséges kiegészíteni, hogy a Btk. 80. § (2) bekezdése értelmében határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó, amely a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele, azaz adott esetben 10 év szabadságvesztés, azonban a Btk. 82. § (1) e mellett akként rendelkezik, hogy a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne. Ugyane szakasz (2) bekezdésének b) pontja szerint, ha a büntetési tétel alsó határa ötévi szabadságvesztés, helyett legkevesebb kétévi szabadságvesztést lehet kiszabni, míg a (4) bekezdés alapján kísérlet vagy bűnsegély esetében, ha a (2) bekezdés alapján kiszabható büntetés is túl szigorú lenne, a büntetést a (2) bekezdés soron következő pontja alapján lehet kiszabni, ami jelen ügyben az I.r. vádlottat érintően legkevesebb egy évi szabadságvesztés lenne.

[48] A büntetéskiszabás körében értékelendő tényeket és körülményeket az elsőfokú bíróság egyrészt hiányosan tárta fel, másrészt azok az általa megállapított minősítéshez igazodtak. Erre tekintettel az enyhítő körülmények körét szükséges kiegészíteni az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt további 7 hónapos időmúlással, őszinte megbánásával, a sértetti (II.r. vádlotti) igen erőteljes közrehatással, az új minősítés szerinti cselekménye kísérleti szakban rekedtségével, amely azonban kisebb súllyal értékelendő, mert a halálos eredmény bekövetkezéséhez szükséges elkövetési magatartást az I.r. vádlott teljes egészében kifejtette, továbbá az I.r. vádlott személyi körülményei között is rögzített azon ténnyel, hogy jövedelemmel nem rendelkező édesanyjáról gondoskodik. Kiegészítésre szorul másik oldalról a súlyosító körülmények köre is, így a – II.r. vádlott vitán felül álló közrehatása melletti – kezdeményező szerepével, mivel a II.r. vádlott magatartása eredetileg nem irányult ellene és az eseményekbe való beavatkozását akkor még semmi nem indokolta, a garázda elkövetés mód és a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottsága azzal, hogy az enyhítő körülmények hangsúlyosabbak.

[49] Ahogyan arra a törvényszék is hivatkozott, a Btk. büntetéskiszabási körülményekről szóló 80. § (1)-(2) bekezdése rögzíti, hogy a büntetést a Btk-ban meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[50] Az ítéltábla álláspontja szerint a fenti körülmények és a cselekmény tárgyi súlya alapján az I.r. vádlottal szemben a büntetés Btk. 79. §-ában írt céljai eléréséhez a Btk. 82. § (2) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja alkalmazásával megállapított, a Btk. Különös Részében írt 5 éves törvényi minimumnál érezhetően rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges és egyben elegendő, ezért a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét 3 évre súlyosította. Ennél súlyosabb büntetés kiszabását a korábban a törvénnyel összeütközésbe nem került és a rendelkezésre álló adatok szerint a 2019-es cselekmény óta is törvénytisztelő, a cselekményét megbánó vádlottal szemben nem tartotta indokoltnak.

[51] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára vonatkozó elsőbírói rendelkezés a fenti változtatásra tekintettel is megfelel a Btk. előírásainak.

[52] A végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására tekintettel az ítéltábla a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést és az előzetes fogvatartás beszámításánál, valamint a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének – egyébként az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított – kezdő időpontjánál a végrehajtás elrendelésére való utalást mellőzte.

[53] Terhelt I.r. vádlottat a bíróság szándékos, emberi élet elleni bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, és cselekménye jellege folytán méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért őt a Btk. 61-62. §-a alapján attól a szabadságvesztésével azonos időtartamra eltiltotta.

[54] Az ítélet I.r. vádlottat érintő egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

[55] Fent írtakra figyelemmel az ítéltábla nyilvános ülésen eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján – a minősítést és a joghátrányt érintő részében – megváltoztatta, egyebekben – a személyi rész és a tényállás kisebb kiegészítésével – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[56] A másodfokú eljárásban felmerült védői jelenléti és felkészülési díjból álló költség megfizetésére a Be. 574. § (1) bekezdése alapján a kirendelt védővel eljáró I.r. vádlottat kötelezte.

[57] A másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2023. július 7.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.,

dr. Cserni János s.k.,

dr. Ignác György s.k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 214.B.406/2021/46. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.62/2023/9. számú ítéletében írt változtatással Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában 2023. július 7. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. július 7.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.,

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea

tisztviselő